

ПОКАЯНИЕ

Ключови стихове: Евангелие от Лука гл.15:11-32 стихове

Какво е покаяние?

Това е цялостно обръщане в мисли и действия. Излизане от тъмнината и влизане в Светлината: ”В Него беше животът и животът беше светлина на човеците.” Йоан 1:4

Грехът причинява смърт. А покаянието от греховете ни води до Вечен живот. Грехът ни пречи не само на връзката ни с Бог, но и на отношенията ни с другите хора (Лк.15:21).

Притчата за Блудния син описана в евангелието от Лука 15 гл. Е най-красноречивия и показателен пример какво представлява на практика покаянието.

Този пасаж описва много добре сцената на покаянието на сина спрямо баща си и от друга страна простителността, която той проявява към него:

17. *А като дойде на себе си, каза: Колко наемници на баща ми имат излишък от хляб, а пък аз умирам от глад!*

18. *Ще стана да отида при баща си и ще му кажа: Татко, съгреших против небето и пред тебе;*

19. *не съм вече достоен да се наричам твой син; направи ме като един от наемниците си.*

20. *И стана и отиде при баща си. А когато беше още далеч, баща му го видя, смили се и като се завтече, хвърли се на врата му и го целуваше.*

21. *А синът му каза: Татко, съгреших против небето и пред тебе; не съм вече достоен да се наричам твой син.*

22. *Но бащата каза на слугите си: Бързо изнесете най-хубавата премяна и го облечете, и сложете пръстен на ръката му и обувки на краката му;*

23. *докарайте угоеното теле и го заколете, и нека ядем и се веселим;*

24. *защото този мой син беше мъртъв и оживя, изгубен беше и се намери. И започнаха да се веселят.*

В Новия Завет значението на думата покаяние идва от гръцки “metanoia”, което означава да имаш друг ум или да смениш курса след проникателно разбиране (Мт.4:17).

В Стария Завет една от еврейските думи за покаяние е “Shub” със значение „да се обърнеш обратно”(3 Царе 8:47;Езекил 14:6) .

Днес съвременния човек почти не познава истинското значение и приложение на тази дума. Или по скоро го свързва с разкаяние и съжаление за дадено действие или постъпка, но това е повече емоционална реакция отколкото волево решение.

Истинското покаяние включва в себе си и двете. От една страна то може да бъде силно емоционално, както е в повечето случаи, но най-вече е твърдо решение на волята продиктувано от вътрешно убеждение.

Това убеждение обаче не идва от само себе си, а е резултат на действието на Божия Дух в човешкия ум и дух.

На времето един богослов стигнал до следното заключение: ”Покаянието заключава в себе си интелектуално и сърдечно изоставяне на всеки спор с Бога по всички точки. То съдържа убеждението, че Създателя е изцяло прав, а грешника е изцяло грешен, пълно и искрено изоставяне на всички оправдания и извинения за грях.”

При покаянието човек получава едно духовно прозрение и просветление, при което започва да осъзнава своето състояние на бунт срещу Бога било то и пасивно. Покаяващият се

човек достига до състояние, в което си прави равностойна сметка на живота и разбира колко много се разминава с Божиите стандарти. Повечето хора са наясно, че живота им далеч не отговаря на святостта и чистотата за които Библията говори, но си остават така с оправданието, че църквата не е за тях, защото са твърде грешни.

Една история разказва следната случка: Веднъж на един затворник в килията му попаднала Библия и разбира се той поллюбопитствал да разбере какво толкова пише в тази стара книга. Започнал плахо и подозрително да чете глава след глава и така прочел една голяма част от първите няколко книги. Вниманието му било вече грабнато, но и в същото време бил доста обезпокоен, извадил си извод: "...Ако всичко в тази книга е вярно, то аз съм загубен защото съм доста грешен човек..." но не спрял до там и продължил с притаен дъх ден след ден да чете тази необикновена книга. Започнал да стига до средата, при което лицето му започнало да придобива по добро излъчване, отново си направил своя извод: "...Ако всичко в тази книга е вярно то и за мен има надежда..."

Интереса му се засилил още повече и той продължил жадно да попива останалите книги на Божието Слово. След известно време, като успял да прелисти и последните страници затворникът засиял и скочил от радост, като възкликнал: "...Ако наистина всичко в тази книга е вярно това означава, че аз съм спасен..."

Този човек е знаел много добре своето грешно състояние, но не останал да се окайва. Прозрял с Божиата помощ, че колкото и нещата да изглеждат зле в неговия живот има изход, има алтернатива и това го предлага самият Творец чрез изкупителното дело на Своя Единороден Син Исус Христос.

Как да получа Божието прощение?

В Деяния 13:38 се заявява: *"И така, братя, нека ви бъде известно, че чрез Него се проповядва на вас прощение на греховете."*

Резултатът от истинското и искрено покаяние е винаги истинско и пълно Прощение от страна на Бога чрез и във името на Исус Христос.

Думата "прощавам" означава да избърша дъската, да се извиня, да анулирам дълг. Когато постъпим зле с някого, ние се нуждаем от неговото прощение, за да се възстановят отношенията ни. Прощението не се дава, защото съгрешилият човек заслужава да му бъде простено. Никои не заслужава да му бъде простено. Прощението е дело, което е израз на любов, милост и благодат. Прощението е решение да не държиш обида срещу някого, независимо от това какво ти е направил. В Библията се казва, че всички ние се нуждаем от Божието прощение. Всички ние сме вършили грехове. В Еклисиаст 7:20 се заявява: *"Наистина няма праведен човек на земята, който да върши добро и да не греши."* В I Йоан 1:8 се казва: *"Ако речем, че нямаме грях, лъжем себе си и истината не е в нас."* Всички грехове в крайна сметка са израз на бунт срещу Бога (Псалм 51:4). Ето защо ние толкова силно се нуждаем от Божието прощение. Ако не ни бъде простено, ще прекараме вечността, като страдаме от последствията на греховете си (Матей 25:46; Йоан 3:36).

Единственият и верен път, който ще ни отведе до Божието цялостно Прощение на нашите грехове е искреното и сърдечно Покаяние.

Мариан Митев